

« Ik ben de verrijzenis en het leven ».

VROOM AANDENKEN AAN

CYRIEL, ACHIEL DE NEVE

geboren te Parike op 10 augustus 1904
en overleden te Brakel op 1 april 1980,
gesterkt met de sacramenten der zieken.

Zolang geen inspanning hem te zwaar was en hij wist wat hij wou, toen beleefde hij vreugde aan de natuur en zocht hij zijn broodwinning in de wisseling der seizoenen, in het ontluiken en groeien van plant en vrucht. En met zijn dieren sprak hij de taal van het vertrouwen, van de zachtheid. Zo hield hij van het fluiten der vogels en van het gekir der duiven.

Dan op de dag zelve van het inhalen van zijn laatste oogst, toen het rusten zou beginnen, toen viel op hem de eerste slag, zodat zijn laatste tien jaren een lange Goede Vrijdag werden.

Toch blijft ons het beeld van de kracht van vroeger, van de vriendschap waarmee hij anderen hielp, van zijn voortdurende genegenheid voor zijn gezin. En daarom, om het vele dat hij ons gaf, zullen wij in dankbaarheid aan hem blijven terugdenken.

zijn echtgenote Elvida SCHOLLAERT,

zijn kinderen Daniel en Resi DE NEVE-
VANDENBOSSCHE,

zijn kleinkinderen Elfri, Helga en Anja.

Zolang hij kon, heeft deze man zich ingezet om de zondagmis bij te wonen; later wou hij thuis regelmatig de hoogdag ontvangen: dit was de beleving van zijn geloof.

De families DE NEVE, SCHOLLAERT, BOUVAERT
en DE MULDER,

danken U voor uw blikken van meeleven.